

[Taanquist]

Socialministeren er formodentlig bekendt med, at arbejdsskader koster det danske samfund omkring 30 mia. kr. Det er et tal, som er udregnet forskellige steder, og jeg har for nylig ved et besøg i Genève hos ILO spurgt, hvad de mente. De mente stort set, at det tal var rigtigt. Der er nok god grund til – selv om der er offentlige arbejdsgivere, der får udgifter af det her – at sige, at det offentlige kom bestemt til at spare meget store beløb, hvis vi kunne forbedre arbejdsmiljøet ved at lægge ansvaret dér, hvor det hører hjemme.

Så kunne jeg, som enkelte andre har været inde på det, sige: vi ved jo, at pengene er der; det er noget med, lavt sat, 1 mia. kr., som er gået i de forkerte lommer, og som vi skal beskæftige os med på et senere tidspunkt i folketingssamlingen.

Socialministeren siger, at vi deler forslaget i tre dele, og siger, at vi indfører nogle nye ydelser. Det er både rigtigt og forkert. Vi overflytter nogle ydelser fra erstatningsansvarsloven til arbejdsskadeloven. Og det er ganske rimeligt, at vi gør det. Jeg tror egentlig også, at socialministeren vil indrømme, at det er nødvendigt at gøre det, for nu får vi jo en række retssager. På baggrund af den landsretsdom, der kom i sidste eller forrige uge, om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste er det helt klart, at der nu vil komme en række sager efter erstatningsansvarsloven.

Erstatningsansvarsloven indeholder den urimelighed, at man skal føre sagen ved domstolene, og at man skal have en sagfører, og taber man sagen, skal man selv betale sagsomkostningerne. Det kan selvfølgelig få mange mennesker til at lade være med i det hele taget at anlægge sag i tilfælde, hvor de godt kunne have fået erstatning. Det er ganske rimeligt, at det føres over i arbejdsskadeloven, og det er i øvrigt arbejdsgiveren, der under alle omstændigheder skal betale skaden, uanset om erstatningen bliver tilkendt efter den ene eller den anden lov.

Med hensyn til fosterskader er vi enige i, at det er et problem at påvise sammenhængen, men det er ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, at vi vil have konstateret, at fosterskader, fostret, er omfattet af arbejdsskadeloven. Vi vil have fortalt arbejdsgiveren: det er dit ansvar, at arbejdsmiljøet er så godt, at det ikke skader fostret. Det er det, det drejer sig om. Det er ikke i første omgang erstatningen. Den er vi helst foru-

den. Det drejer sig om at sige til arbejdsgiveren: det er dit ansvar. Og det gør man altså kun ved at pålægge arbejdsgiveren den økonomiske byrde.

Det kan også være et svar til hr. Helge Adam Møller, der var inde på det samme.

Til fru Hanne Severinsen kan jeg gentage, at det ikke er et spørgsmål om, at vi har lavet en lov, der ikke virker længere. Vi har lavet en lov på et område, der i høj grad har ændret sig i de 10 år.

Hr. Frank Pedersen bidrog ikke med så forfærdelig meget. Han ville gerne være med til at nedsætte et udvalg, hvilket vi da heller ikke skal sætte os imod, hvis det er et absolut løfte fra socialministerens side, at det bliver et hurtigtarbejdende udvalg. Sådan forstod jeg det. Det er nok en meget fornuftig måde at klare tingene på.

Fru Joanna Rønn har sagt, at spørgsmålet om tabt arbejdsfortjeneste hører med i vort forslag. Det er bare ved en misforståelse ikke kommet med.

Hr. Dohrmann, der har andre interesser for tiden, har som sædvanlig misforstået tingene næsten komplet, når han siger, at der vil komme mange retssager. Nej, der vil netop ikke komme retssager, for sager efter arbejdsskadeloven afgøres jo i Sikringsstyrelsen, så der kommer ingen retssager, og derfor skal der heller ingen sagførere til. En af grundene til, at vi nu flytter de ting fra erstatningsansvarsloven over til arbejdsskadeloven, er, at så skal der ikke sagførere til. Det er netop, for at der ikke skal være sagførere, der tjener urimeligt på at føre disse sager efter erstatningsansvarsloven, hvilket jeg i øvrigt ved at de er kede af, fordi de selv kan se det ulogiske i det.

Jeg slutter med at sige tak for de positive bemærkninger. Jeg har en fornemmelse af, at vi måske får gennemført noget, der er tilfredsstillende.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg har kun to bemærkninger, én til hver ordfører og hver forslagsstiller.

Hr. Taanquist har fået det galt i halsen, hvis han tror, jeg sagde, at nu har denne lovgivning virket – lad os så sige 8–10 år, det er jo ligegyldigt – i en årrække, og så skal den også nok virke i fremtiden. Jeg sagde faktisk det modsatte. Min baggrund for at nedsætte